

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ J. V.**, bývajúceho v B., **2/ I. V.**, bývajúcej v B., zastúpených JUDr. T. V., advokátkou, so sídlom v B., proti odporcom **1/ H., spol. s r. o.**, so sídlom v B., **2/ Ing. T. W.**, bývajúcemu v B., zastúpeným JUDr. E. B., advokátkou, so sídlom v Š., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Bratislave IV pod sp. zn. 22 C 106/2004, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 266/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 4. apríla 2007 č. k. 22 C 106/2004 – 152 návrh na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi odporcami, predmetom ktorej bol 3-izbový byt č. X., II. poschodie, nadzemné podlažie obytného domu súpisné číslo X., nachádzajúci sa v B. spolu so spoločnými časťami a zariadeniami v príslušnom podiele, zamietol a navrhovateľom uložil povinnosť zaplatiť odporcom trovy konania 15 551 Sk na účet právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že podľa listu vlastníctva č. X. je odporca 2/ vlastníkom predmetného bytu na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s odporcom 1/ 3. 2. 2004 v súlade s § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, registrovanej katastrálnym úradom v Bratislave, Správa katastra Bratislava IV 9. 2. 2004 pod č. V.. Dospel k záveru o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, že kúpna zmluva uzatvorená medzi odporcami spĺňa všetky formálne náležitosti a navrhovateľa do rozhodnutia súdu nepodali návrh na splnenie povinnosti odporcu 1/ predat' im predmetný byt. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 266/2007 na odvolanie navrhovateľov rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ O. s. p.). Považoval preto za nadbytočné zaoberať sa otázkou platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, keď pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 O. s. p., § 211 ods. 2 O. s. p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie navrhovatelia. Žiadali ho zrušiť. Namietali nesprávny právny záver, podľa ktorého nepreukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Podľa ich názoru sa na prevody bytov do osobného vlastníctva vzťahujú ustanovenia zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a navrhovaným určením sa domáhajú zrušenia právneho úkonu vykonaného v rozpore s týmto zákonom a obnovenia pôvodného vlastníckeho vzťahu k predmetnému bytu s cieľom vytvorenia zákonných podmienok na jeho prevod na nich v budúcnosti. Zákon lehotu na uskutočnenie tohto prevodu nestanovuje a je potrebné vyriešiť sporné vzťahy medzi účastníkmi. Prevodom vlastníctva bytu na odporcu 2/ vznikol pre nich neprijateľný právny stav, ktorý môže odstrániť len rozhodnutie o ich určovacom návrhu. Otázka platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy je otázkou zásadného významu pre vytvorenie pevného základu pre právne vzťahy medzi účastníkmi konania, pre odstránenie právnej neistoty a ďalších súdnych sporov, teda je preukázaný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tohto právneho úkonu.

Odporcovia súhlasili s rozsudkom krajského súdu a jeho záverom o absencii naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na požadovanom určení. Námietky v dovolaní týkajúce sa hmotnoprávných dôvodov preto považovali za právne irelevantné a žiadali potvrdiť dovolaním napadnutý rozsudok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O. s. p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolateľa nenamietali a nezistil ju ani dovolací súd.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že navrhovatelia namietajú nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu

aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia dovolateľov boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľmi vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v danej veci nešlo).

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 O. s. p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľov ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhradu trov dovolacieho konania úspešným odporcom proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali, Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal, pretože trovy dovolacieho konania (trovy právneho zastúpenia) nevyčíslili (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Emília Kišacová